

Flender Katalin:

Hollandia

Hollandiába utazásunk napján, még nem is sejtettük, hogy mi fog ránk várni. Ismerkedések, pszichológiai-, és idegen nyelvi előkészítők voltak segítségünkre, az előttünk álló 4 hét probléma mentességére. Úgy gondolom, sokan - így én is - némi kétséggel indultunk utunkra, de nyugodt szívvel tapasztaltam, hogy a Tanáraink által tartott előkészítők bizony nagy segítségünkre voltak.

Sok mindent megtudtunk egymásról, ki mire érzékenyebb, kinek mi a legfontosabb érték az életében, és melyek azok a tulajdonságaink, amire jó lesz majd odafigyelnünk mind magunkkal, mind a másikkal szemben.

Utazásunk napján, mindenkin tapasztalható volt az izgatottság, amit egyedül, csak a családtól való elköszönés miatti érzékenység múlt felül. A repülőre szálláskor, még láthatóan ragaszkodott mindenki ahhoz a személyhez, akit ismert, vagy osztálytársak voltak. Bár a jegyeink megadott helyekre szóltak, székeket cseréltünk, és így mindenki a mellé a személy mellé ült, akihez leginkább ragaszkodott, és a(z első) repülés élményét vele szeretne volna megélni. Így én is kiválasztottam a hozzám legközelebb álló embert, akihez ültem és már repültünk is.

A repülőút, problémamentesen zajlott, az élmény is nagyszerű volt, és már izgatottan vártuk a leszállást a Hollandok földjén. :)

Megérkezésünkkor találkoztunk supervisorainkkal, Henkkel és Egberttel, akik elvittek minket Sneekbe a szállásunkra.

Első látásra nagyon tetszett nekünk a szállás, barátságos környezetben volt, és gyönyörű kilátás nyílt a terasz hátuljáról: óriási csatorna, stégek, gyönyörű vitorlás hajók, éneklő sirályok...

Jó érzés fogott el bennünket, és mintha elmúltak volna az aggodalmaink.

Kipakoltunk a bőröndjeinkből, berendeztük a szobákat a nekünk megfelelő módon, és első estétől közös programokat szerveztünk, ami hatására pillanatok alatt mély barátságok szövődtek.

Első ízben megismerkedtünk a helyi, Sneek ROC Friese Poort nevű iskolával. Az iskola egy modern épület, barátságos színekkel, vidám diákokkal. Fogadásunkra teát és kávét szolgáltak fel, majd délben meleg levest és szendvicseket. Számomra ez meglepő volt, mert ugyan nem tudom, hogy Magyarországon hogyan fogadják a vendégeket az iskolákban, de számomra ez teljesen új volt. Az iskolai rendszer ismertetése alatt rengeteg különböző szokással, és eszközzel ismerkedtem meg. Például a tanároknak teremkeresés szempontjából itt sokkal könnyebb dolguk van, ugyanis egy mozgásérzékelő rendszer segítségével minden szinten, egy kis monitoron megtekinthetők a szabad és foglalt termek egyaránt. Az iskolai rendszer pedig teljesen eltérő a nálunk megszokottól: a diákok maguknak veszik fel a tantárgyaikat; nem tanárok oktatnak, hanem minden tanulónak van egy mentora, aki nyomon követi a fejlődési szintjét; nem jegyekkel értékelnek, hanem színekkel; a szakemberré válás nem vizsgával történik, hanem egy egyszerű beszélgetéssel, amiben a tanulónak azt kell kifejeznie, hogy hogyan készült fel, miket tanult a gyakorlaton és hogyan fejlődött a szakmájában; a tanuló a saját tempójában halad.

Ez talán valamivel egyszerűbbnek tűnik. :)

Egy kis Holland kultúra :)

Első hétvégénket, volt szerencsénk családoknál tölteni. Nagyon kedvesek voltak, autóval jöttek értünk, és vittek hozzájuk haza minket. „Otthon” meleg étellel vártak, teával, beszélgetés közben ezeket el is fogyasztottunk, majd körbevezettek a házban. Megmutatták a hálószobánkat, a fürdőt, és a ház többi részét.

A fürdőjük és a fürdési szokásaik is másabbak. A Hollandok minden nap új törölközőt használnak mellé azonos színű törölköző anyagú fürdőpárnát, és minden nap ki is mossák őket.

Az alsó szinten vannak a közös részek, így a zuhanyzó, a nappali, az ebédlő és a konyha. Ezekben a helyiségekben meleg van (nagyjából 20-21Cfok), az emeleten a hálószobák vannak, ahol nem fűtenek, mert ott csak esténként szoktak lenni, így a házak leghidegebb szobái a hálók.

Az utcára néző ablakok óriásiak, általában függöny nélkül használják, és majdnem minden ablakról elmondható, hogy a kitett tárgyak párosával helyezkednek el. A házukat gyönyörűre rendezik be, így amikor elmentünk egy ház előtt, és érdeklődve tekintettünk be, nem zavarták őket. Bár náluk nem szokás benézni a másik házába, így egy pillanat alatt leszűrték, hogy turisták vagyunk, és sok helyen kedvesen integettek, vagy mosolyogtak.

A hollandok alapvetően nyugodt, és barátságos természetűek, ezért cseppet sem voltak rám mérgesek, amikor hosszú évek után először pattantam biciklire, és ide-oda kacsáztam a szembe és a hátam mögött haladni vágyók között :)

Ez már csak azért is töltött el jó érzéssel, mert ugyanezt itthon tettem volna meg, úgy gondolom, nem mosolygó tekintetek fogadtak volna. Egy hónap elég volt ahhoz, hogy ha nem is sokat, egy kicsit félre tudjam tenni az ereimben csörgedező magyar véremre jellemző bosszankodást, és morgást a hasonló esetekkor, és azonosulni tudtam a nyugodt mentalitással, ami egész Hollandiát elárasztja.

Fontos megjegyeznem, hogy a Frízek nagy része az állattartást magas fokon műveli, és rengeteg állatot tartanak. Többek között kecskéket, bárányokat, teheneket, és lovakat (Fríz Ló). Sok házhoz tartozik óriási legelő, amin a kis állatkák boldogan legelésznek. :)

A hollandokra jellemző a pontosság és a jól szervezettség. Ezt tapasztalhattuk is, hiszen megannyi programot találtak ki nekünk, és egyszer sem volt bennük probléma. Eljutottunk különböző városokba, amelyekről egy-két szóban beszélnék.

Rotterdam:

Busszal mentünk Rotterdamba, 3 órás út volt, de élvezhető. Mikor odaérkeztünk, elmentünk a Bodies kiállításra, ami nagyon érdekes volt számomra, már itthon, Magyarországon is meg szerettem volna nézni. Miután végeztünk, elmentünk egy hajótúrára, megnézni miről híres Rotterdam. Rotterdam egy iparváros, Hollandia legnagyobb kikötője. Személy szerint mindig is vágytam egy hajótúrára, de azt hiszem nem egy koszos város konténerekkel teli kikötőjében képzeltem el. A látvány inkább volt tanulságos, mintsem szép, vagy szemet gyönyörködtető. A hajótúra után volt 2 szabad óránk. Elmentünk megnézni a belvárost, ami szinte olyan mint Budapest. Különösebb meglepetést nem tartogatott, de örültem, hogy eljuthattam Rotterdamba is.

Ameland:

Észak Hollandia szigetcsoportjának egyik tagja. Gyönyörű szép hely. Egy óriási komppal mentünk el a szigetre. Ez már inkább ínyemre való volt. Sosem voltam tengerparton, és mindig is álmotam róla, hogy egy finom homokos tengerparton vagyok és kagylókat gyűjtögetek. Egy álmomat váltották valóra. Csodálatos volt; a sirályok hangja, az Északi-tenger morajlása, kagylók milliói, és mindezt azokkal az emberekkel élhettem át, akik egy hónap alatt az életem szerves részei lettek. <3

Ameland belvárosába is bementünk, ott kis boltokban vásárolgattunk ajándékokat, és másodjára láttuk a Sinterklasst (Mikulást), Pietekkel, és sok Papernoten-nel :)

A gyakorlat

A gyakorlati helyemre érkezve, a recepció kedves volt, azt mondta már nagyon vártak. Megmutatta, hol tudok átöltözni, majd mikor végeztem, elvitt a főnökhöz, és bemutatkoztam.

A főnököm Dr. B. Daniel Van Der Meulen, az orthodoncia vezetője. Egy magánrendelő, 8 székkal, egy orvossal, és sok (napi max.7) asszisztenssel. Nagyon tiszta, rendezett, harmonikus, mint amilyennek egy magánrendelőnek kell lennie.

Ott létem alatt sokszor meglepődtem, az itthon látottakhoz képest, mennyivel másabb munkamegosztásban dolgoznak ők, mint mi. A legmegdöbbentőbb az volt számomra, hogy a 8 kezelőszék egyikén a Doktor úr, Daniel dolgozott, a többin pedig az asszisztensek, akik egyedül dolgozhattak, felügyelet nélkül. Minden munkafolyamatot ők végezhetek el, és a kezelések végén Daniel körbement, és mindenki munkáját leellenőrizte. Ehhez hasonlót Magyarországon még nem láttam.

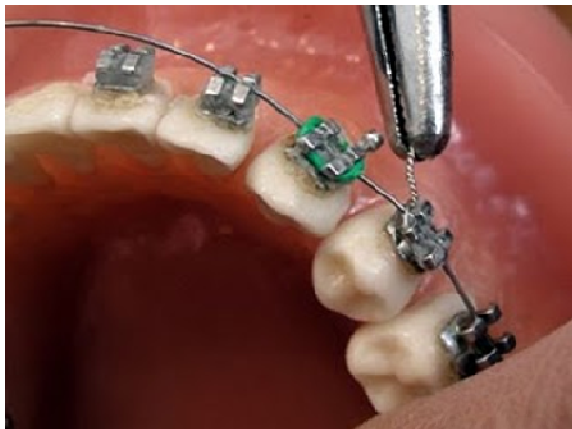
A másik dolog amit még jó volt látni, hogy sok munkafolyamat elkészítését megkönnyítik gépekkel, így pl. alginát mixer, ragasztó mixer, tömőanyag mixer. Modern, és fejlett a rendelő.

A többi csoporttársam mondta, hogy Hollandiában nem csak a magánkézben álló rendelők jól felszereltek, hanem az állam kezében lévő rendelők is közel hasonló felszereltségűek.

Az ottlétem alatt sok mindent elsajátítottam. Az iskolában a kiutazás előtt nem tanultunk fogszabályzást, így velejében új dolgokat láthattam kint, és tanulhattam meg, ami nagy segítséget nyújtott a hazaérkezésemkor. Néhány asszisztens megengedte, hogy vegyek lenyomatot, és polírozhassak fogakat fogszabályzó készítés előtt, és levétel után. Ezt Magyarországon, úgy gondolom, nem engedték volna meg, így nagyon örültem, és éltem e lehetőségekkel. :)

Az asszisztensek folyamatosan foglalkoztak velem, és kivétel nélkül mindenki beszélt angolul, pedig a legtöbben szerénykedve mondták, hogy nem beszélnek valami jól a nyelvet. :)

Nem tudom, hogy mi az, amit másképpen csinálnak, de mindenki beszél angolul, németül (ráadásul egész jól) és az anyanyelvükön is.

A Hollandok szokásaiból elég sok mindent vehetnénk át. Például a közvetlenséget, a pontosságot, a megbízhatóságot, és a stresszmentesebb, nyugódtabb életvitelt.

Mindezek elérésére, én azt gondolom, hogy a pénz lehet a megoldás, a jobb fizetés. Ez az, ami miatt az emberek kedvesebbek lennének a többiekkel szemben. Fogászatban például: jobb fizetés => lelkesebb munkaerő => jobb munkaminőség => kedvesség => bizalom => a páciens szívesebben jár fogászatra => szép mosoly => egészség. :)

A mentalitásukon kívül szerintem jó lenne, ha a tanulmányi szokásaikból is vennénk át. Több energiát fektetnénk az idegen nyelvekre, és az egyéni kompetenciáknak megfelelő képzések elindításával mindenki megtalálná a magához legjobban illő szakmát, és felfedezhetné önmagában, hogy mik azok, amiket még fejlesztenie kell ahhoz, hogy jó szakember váljon belőle.

A Hollandok nagy hibája, hogy rengeteget dolgoznak, és míg a pénzt keresik a megélhetéshez, a gyermekeikkel keveset foglalkoznak, aminek aztán az a hátrányos következménye lesz, hogy rengeteg az ADHD-s, azaz hyperaktív gyermek. Magyarországon ugyan kevesebb a fizetés, és nem olyan jók az életkörülmények, de legalább nagyobb a szeretet, az összetartás, a szülők foglalkoznak a saját gyermekeikkel, és remélem, ez a jövőben is így marad, valamint remélhetőleg ezen a téren a hollandok pedig változni fognak majd.

Rengeteg élménnyel gazdagodtam, és igazán élveztem az ottlétet. Indulásunkkor, úgy gondolom, mindenki otthagytott egy darabot a szívéből Het Toppuntban, Sneekben, és Hollandiában. Mindez nem jöhetett volna létre a Tanáraink nélkül, ezúton is Sok Köszönet Nekik! :)

Flender Katalin